

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la constatarea discriminării în câmpul muncii, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 09 decembrie 2016, Serghei Scrob a depus cerere de chemare în judecată, contrasemnată de avocatul Gabriela Șoronga, împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare ÎS „Servicii Pază” a MAI), intervenient accesoriu Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, solicitând constatarea discriminării în câmpul muncii prin victimizare, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei pentru actul de discriminare, anularea ordinului de concediere nr. 149p din 22 octombrie 2016 din cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI în temeiul art.86 alin.(1) lit.c) Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal, ca fiind ilegal, restabilirea în funcția echivalentă celei deținute anterior de în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI, încasarea salariului pe întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, cauzată de eliberarea nelegitimă din serviciu, reieșind din salariul mediu deținut, începând cu data de 22 octombrie 2016 până la restabilirea efectivă în funcție, încasarea prejudiciului moral cauzat în legătură cu concedierea ilegală repetată din serviciu în mărime de 100000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, a fost angajat în baza contractului individual de muncă nr. 431 din 12 februarie 2010 în calitate de inspector de pază la Direcția Pază de Stat mun. Chișinău, reorganizată la 08 decembrie 2010 în ÎS „Servicii Pază” a MAI, iar funcția redenumită în Inspector

superior a Detașamentului de pază nr.4 (intervenție operativă) a Direcției pază fizică mun. Chișinău, modificări operate în acordul adițional la contractul de muncă. În data de 01 mai 2011, în temeiul acordului adițional la contractul individual de muncă, a fost numit în funcția de Inspector superior al Detașamentului de pază nr.3 (intervenție operativă) a DRO și PF mun. Chișinău, funcție redenumită în Specialist al Sectorului nr.3 (intervenție operativă) al detașamentului reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău. Prin acordul adițional nr. 431/10/3 din 01 noiembrie 2011, exercitând aceeași funcție, i-a fost majorat salariul tarifar. La fel și prin acordul adițional nr. 431/10/4, începând cu 01 aprilie 2014, exercitând aceeași funcție, i-a fost majorat salariul tarifar. Conform acordului adițional nr. 431/10/5, începând cu data de 12 octombrie 2015, funcția sa a fost redenumită în specialist al Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al detașamentului reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază” a MAI. Prin ordinul nr. 85 p din 15 iunie 2015, în temeiul art. 86 alin.(1) lit.g) Codul muncii, a fost sancționat cu concedierea din funcția deținută. Ca urmare a contestării în instanța de judecată a ordinului dat, după depunerea cererii, ÎS „Servicii Pază” a MAI, prin ordinul nr. 211p din 22 august 2015 a anulat ordinul precedent de concediere și l-a restabilit în funcție.

Reclamantul a afirmat că, după restabilirea în funcție, pârâtul a exercitat presiuni, amenințări și hărțuire la adresa sa în scopul determinării de a-și retrage cererea de chemare în judecată cu privire la celelalte pretenții. De fiecare dată i se spunea că vor găsi motive pentru concediere, dacă nu renunță la pretenții. Acțiunile de hărțuire din partea pârâtului au continuat și la 23 martie 2016 i-a fost expediată o scrisoare cu oferta de încetare a contractului de muncă, în care era indicat expres că este generată de adresările în instanță de judecată. A fost invitat la sediul central la 25 martie 2016 pentru negocierea condițiilor încetării raporturilor de muncă, unde din nou a fost intimidat și umilit pentru a-l determina de a renunța la pretenții. În rezultatul acțiunilor date, a formulat o cerere suplimentară prin care a solicitat constatarea discriminării la locul de muncă de către angajator și încasarea prejudiciului moral. Astfel, șeful nemijlocit al său la acel moment, Mircea Ciobanu, l-a chemat în biroul de serviciu și i-a spus să-și retragă cererea de chemare în judecată, în caz contrar va fi concediat, însă a refuzat.

În data de 04 august 2016, ÎS „Servicii Pază” a MAI a executat amenințările aduse, l-a preavizat despre reducerea funcției deținute la moment, în legătură cu modificările în statele de organizare și reducerea numărului de personal, realizate prin Ordinul ÎSSP MAI nr. 373 din 01 august 2016. La solicitarea de a-i fi prezentată lista persoanelor care vor fi disponibilizate și ordinul de reorganizare a statelor, i s-a refuzat categoric.

Prin hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă parțial cererea de chemarea în judecată înaintată și a fost constatat faptul discriminării sale la locul de muncă de către ÎS „Servicii Pază” a MAI prin acțiuni de hărțuire, fiind obligat să înceteze acțiunile respective ilegale de hărțuire. Pentru actul de discriminare comis, s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI prejudiciul moral în mărime de 2000 de lei, prejudiciul moral pentru concediere ilegală din funcție în mărime de 5000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei. Hotărârea a fost menținută de instanța de apel în partea constării discriminării la locul de muncă.

La data de 26 septembrie 2016, efectivul Detașamentului nr. 1, tura 1 a DROPF

mun. Chișinău, denumit după reorganizare, a solicitat președintelui organului sindical, V. Verejan, comunicarea motivelor neîncheierii contractului de muncă cu el, în situația în care cu restul efectivului contractele au fost încheiate. Răspuns nu a fost primit.

În data de 28 septembrie 2016, prin intermediul avocatului său Gabriela Șoronga, a depus o plângere în adresa Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a informat despre acțiunile discriminatorii de hărțuire și victimizare din partea ÎS „Servicii Pază” a MAI, despre încălcarea drepturilor sale, despre intenția angajatorului de a-l concedia din nou, solicitând intervenția Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova prin stoparea acțiunilor de discriminare și demararea anchetei de serviciu pe faptele redade. Prin răspunsul primit, i s-a sugerat de a se adresa în instanța de judecată.

În aceeași zi a depus o plângere către Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la faptele descrise, solicitând protecția drepturilor sale, demararea unui control cu privire la verificarea legalității procedurii de concediere și intervenirea în stoparea acțiunilor de discriminare.

Reclamantul a subliniat că, în luna septembrie, anul 2016, șef al sectorului nr. 3 a fost numit Valeriu Dăguțan, iar după pronunțarea hotărârii judecătorești, în permanență îl persecuta pentru a-l determina să renunțe la pretenții.

La adunarea convocată pentru data de 29 septembrie 2016, a fost supus umilințelor în fața colectivului cu scopul de a-l determina să renunțe la apărarea drepturilor sale. La întrebarea colegilor prezenți la adunare, adresată șefului privind motivul neîncheierii contractului de muncă cu el, a comunicat, că se află în litigiu cu ÎS „Servicii Pază” a MAI. În aceeași zi, fiind chemat în biroul de serviciu, i s-a spus că dacă renunță la pretenții în instanța de apel, va fi încheiat contractul de muncă și va activa în continuare, în caz contrar, în termen de două luni de la preaviz, va fi concediat, însă a refuzat.

Prin ordinul nr. 149p din 22 octombrie 2016 a fost concediat din funcție în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c) Codul muncii, în rezultatul reducerii numărului sau stator de personal. Ulterior concedierii, la 24 octombrie 2016 și 23 noiembrie 2016 a depus cereri către angajator pentru a-i fi eliberate mai multe acte, inclusiv să-i comunice motivul pentru care din tot efectivul doar el a fost concediat. I-au fost expediate doar unele acte, însă nu și un răspuns.

Reclamantul a opinat că, evenimentele redade cronologic demonstrează că concedierea sa a avut loc din cauza adresărilor sale în instanța de judecată. După redenumirea funcțiilor din cadrul instituției, contracte au fost încheiate cu tot efectivul, însă nu și cu el, fiind tratat mai puțin favorabil în raportul cu restul angajaților. Faptele redade permit instanței de judecată de a constata existența unui mediu ostil, degradant și ofensator la locul de muncă, creat de administrația ÎS „Servicii Pază” a MAI, care ca efect i-au lezat onoarea și demnitatea, situația care a continuat chiar după constatarea faptului de discriminare prin hărțuire în baza hotărârii judecătorești, deși, angajatorul a fost obligat să stopeze aceste acțiuni. Aceste acte, prin prisma art. 4 lit.f) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, constituie discriminare în formă gravă, victimizare la locul de muncă.

De asemenea, a susținut că, în realitate funcția sa nu a fost redusă, doar a fost modificată denumirea concomitent cu schimbarea denumirii subdiviziunii

structurale din cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI. Toate persoanele încadrate au rămas să activeze, cu excepția sa. Modificarea denumirii statelor de personal s-a realizat cu scopul de a fi concediat. La fel, concedierea s-a efectuat fără acordul preliminar al organului sindical din unitate, deoarece este membru al sindicatului.

În cadrul ședinței de judecată din 03 februarie 2017, Serghei Scrob, reprezentat de avocatul Gabriela Șoronga, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu 22 octombrie 2016 până la restabilirea în funcție, rezultând din salariul mediu de 6490,99 de lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor depusă în cadrul ședinței de judecată din 24 iulie 2017, Serghei Scrob, reprezentat de avocatul Gabriela Șoronga, a solicitat încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu 22 octombrie 2016 până la data adresării cererii de chemare în judecată în sumă de 58418,91 de lei, rezultând din salariul mediu de 6490,99 de lei.

Ulterior, prin cererea de concretizare a pretențiilor înaintată în cadrul ședinței de judecată din 11 octombrie 2017, Serghei Scrob, reprezentat de avocatul Gabriela Șoronga, a solicitat încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu 22 octombrie 2016 până la data de 22 septembrie 2017, în sumă de 71400,89 de lei, rezultând din salariul mediu de 6490,99 de lei.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob și s-a constatat discriminarea în câmpul muncii prin victimizare comisă de ÎS „Servicii Pază” a MAI în privința lui Serghei Scrob; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral suportat pentru actul de discriminare comis în privința Serghei Scrob; s-a anulat ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI cu nr. 149p din 22 octombrie 2016, în partea în care Serghei Scrob a fost concediat în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c) Codul muncii; s-a obligat ÎS „Servicii Pază” a MAI de a restabili pe Serghei Scrob în funcția echivalentă celei deținute în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI până la concediere; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Serghei Scrob salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu lunar de 6490 de lei, începând de la 22 octombrie 2016 până la data pronunțării hotărârii; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedierea repetată de la serviciu; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 8000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, formate din cheltuieli de asistență juridică; în rest pretențiile au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Serghei Scrob; s-a admis apelul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI și s-a casat hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI, intervenient accesoriu Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la constatarea discriminării în câmpul muncii prin victimizare, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Serghei Scrob, reprezentat de avocatul Gabriela Șoronga și casat decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Prin decizia din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI; s-a admis apelul declarat de Serghei Scrob și s-a modificat hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI, intervenient accesoriu Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la constatarea discriminării în câmpul muncii, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral, în partea încasării salariului pentru absența forțată de la muncă și în această parte s-a încasat din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Serghei Scrob salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, reieșind din salariul mediul lunar de 6490 de lei, începând cu data de 22 octombrie 2016 până la data pronunțării prezentei decizii, 31 martie 2021; în rest, hotărârea din 19 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost menținută.

În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat ca fiind corectă soluția dată de instanța de fond privind anularea ordinului ÎS „Servicii Pază” a MAI cu nr. 149p din 22 octombrie 2016, în partea în care reclamantul Scrob Serghei a fost concediat în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c) Codul muncii, or, argumentele apelantului/reclamant Scrob Serghei, precum că de fapt nu a avut loc reducerea numărului sau a statelor de personal din subdiviziune, ci doar o redenumire a funcției, sunt plauzibile, or, în virtutea obligației de a demonstra legalitatea actului, pârâțul ÎS „Servicii Pază” a MAI, în cadrul dezbaterilor în instanța de apel, nu a demonstrat că a avut loc real reducerea numărului de personal, așa cum se indică în ordinul contestat și în preavizul de disponibilizare, deoarece, instanța de apel a stabilit că, salariatului Scrob Serghei i-a fost propusă o funcție alternativă și anume funcția de gardian public superior al Detașamentului nr. 1 (grupele operative) cu care Scrob Serghei nu a fost de acord și pe care a refuzat-o, însă, odată cu modificările în statele de organizare și reducerea numărului de personal, salariaților Gaz Octavian, Bucur Vasile și Dodon Mihail, care dețineau funcția de specialiști din cadrul Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Detașamentului reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău care, la fel au fost preavizați despre ulterioara reducere a funcției deținute, spre deosebire de Scrob Serghei, le-a fost propusă și numiți în funcția de specialiști ai Detașamentului nr. 1 (grupele operative) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, astfel, deși, numărul de unități a funcțiilor de specialist din cadrul serviciului operativ a Detașamentului nr. 1 nu a fost redus, reclamantului i s-a propus funcția de gardian public superior, iar pârâțul ÎS „Servicii Pază” a MAI nu a putut motiva preferința lui Gaz Octavian, Bucur Vasile și Dodon Mihail față de Scrob Serghei de numire în funcția de specialiști ai Detașamentului nr. 1, funcție echivalentă cu funcția deținută anterior, cu atât mai mult, că, reclamantul/apelant Scrob Serghei, deținea vechimea în muncă cea mai mare, urmare a cărui fapt, conform art. 183 alin. (1), în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază

salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă, iar alin. (2), lit. c), prevede expres că, în cazul unei egale calificări și productivități a muncii, dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru îl au salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, conform organigramei anexate la dosar, sunt indicate 4 posturi de specialiști ai Detașamentului nr. 1 (grupele operative) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, iar în cadrul ședințelor în instanța de apel, s-a stabilit cu certitudine că, după concedierea lui Scrob Serghei din funcție, în funcția dată a fost angajată o altă persoană și anume Verejan Victor, cu aceleași împuterniciri deținute de el până la concediere, mai mult, după perioada în care acesta a fost angajat în funcție de specialist al sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău 03 octombrie 2016 – 01 decembrie 2016, la data de 30 noiembrie 2016, angajatul Verejan Victor a fost concediat din serviciu în legătură cu expirarea contractului individual de muncă, după eliberare, în funcția respectivă a fost angajat o altă persoană, și anume Angheluța Mihail, astfel, Colegiul subliniază faptul că, de fapt nu a avut loc reducerea numărului sau a statelor de personal din subdiviziune, ci doar o redenumire a funcției.

La fel, instanța de apel cu referire la ilegalitatea ordinului nr. 149p din 22 octombrie 2016, prin care reclamantul Scrob Serghei a fost concediat în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c) Codul muncii, instanța de apel, a conchis că, la caz nu a fost respectată procedura prevăzută la art. 88 alin. (1), lit. h) din Codul muncii care prevede expres că, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) și c)) doar cu condiția că se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv, astfel, Colegiul constată că, deși angajatorul ÎS „Servicii Pază” a MAI a solicitat acordul organizației sindicale primare al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, iar prin răspunsul din 27 septembrie 2016, președintele comitetului organizației sindicale primare al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, Verejanu Victor, s-a comunicat că Scrob Serghei nu este membru al organizației sindicale primare Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, motiv pentru care, organul sindical nu s-a putut expune pe marginea problemei concedierii acestuia, instanța de apel a menționat că, în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI erau constituite două organizații sindicale, iar angajatorul ÎS „Servicii Pază” a MAI a solicitat acordul doar din partea unei organizații sindicale și anume de la sindicatul în care Scrob Serghei nu deținea funcția de membru, astfel, instanța de apel a menționat că, angajatorul era obligat să solicite acordul ambelor sindicate, iar cu privire la răspunsul nr. 01/19 din 09 aprilie 2019, prin care s-a comunicat că, angajatului Scrob Serghei, pentru neachitarea timp de peste trei luni a cotizației de membru, i s-a retras calitatea de membru al sindicatului „Servicii Pază și Detectivi”, instanța de apel a menționat că acest răspuns nu conține date concrete pentru care perioadă nu a achitat Scrob Serghei cotizația, mai mult, în cadrul ședinței de judecată, apelantul Scrob Serghei a menționat că nu a depus nici o cerere cu privire la retragerea calității de membru de sindicat.

Totodată, instanța a menționat că, deși, reclamantul/apelant Scrob Serghei a fost preavizat la data de 04 august 2016, contrar prevederilor art. 88 alin.(2) al Codului muncii, ordinul ÎS „Servicii Pază” a MAI nr. 149p, a fost emis la data de 22 octombrie 2016, adică peste 2 luni din data preavizării fapt care condiționează anularea acestui ordin.

Cu privire la solicitarea apelantului/reclamant Scrob Serghei privind încasarea de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în folosul lui Scrob Serghei, prejudiciul moral suportat pentru actul de discriminare comis în privința sa în mărime de 20000 MDL, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei hotărârii contestate în această parte, or, instanța de fond, corect a relatat că, în pofida faptului că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, s-a constatat faptul discriminării reclamantului prin acțiuni de hărțuire, după pronunțare acesteia, reclamantul a fost supus în continuare acțiunilor de hărțuire în fața colegilor săi precum că prin acțiunile sale civile în instanța de judecată stoarce bani din întreprindere și în acest sens s-a făcut apel la întreg efectiv să ia atitudine față de reclamant, fapte ce se confirm prin declarațiile martorilor, astfel, în circumstanța în care prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, pârâtul ÎS „Servicii Pază” a MAI a fost obligat la plata prejudiciului moral în sumă de 2000 MDL pentru hărțuire la locul de muncă a reclamantului, dar a continuat cu acțiuni de hărțuire și după emiterea acesteia, astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță just a concluzionat că, prejudiciul moral cauzat în cuantum de 5000 MDL pentru actul de discriminare comis în privința reclamantului/apelant Scrob Serghei, este unul suficient, poziție pe care instanța de apel a reiterat-o, în asemenea mod, alegațiile apelantului Scrob Serghei cu privire la cuantumul prea mic al despăgubirii pentru actul de discriminare comis în privința sa, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În privința dezacordului apelantului Scrob Serghei cu hotărârea instanței de fond în partea în care s-a dispus încasarea de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Scrob Serghei a sumei de 10000 MDL cu titlu de prejudiciu moral cauzat de concedierea repetată de la serviciu și solicitarea acestuia de a fi încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în folosul lui Scrob Serghei, prejudiciul moral suportat în legătură cu concedierea ilegală repetată din serviciu, în mărime de 100000 MDL, instanța de apel a menționat că, solicitarea în cauză este una neîntemeiată, or, instanța de fond just a subliniat că, deși, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, pârâtul a fost obligat la plata a sumei de 5000 MDL, cu titlu de prejudiciu moral, pentru eliberarea ilegală a reclamantului de la serviciu, pârâtul ÎS „Servicii Pază” a MAI, în mod repetat, prin ordinul nr. 149p din 22 octombrie 2016, a eliberat reclamantul din serviciu, astfel, reclamantul/apelant a suferit un prejudiciu moral și mai mare, din ce considerente, s-a dispus spre încasare suma de 10000 MDL, pentru concedierea ilegală repetată, iar suma ce excedă, nu a fost probată de către partea apelantă/reclamantă, în asemenea circumstanțe, instanța de apel nu poate admite această solicitare, urmare a cărui fapt, aceasta va fi respinsă.

La fel, este justă concluzia instanței de fond referitoare la admiterea parțială a compensării cheltuielilor de asistență juridică și încasarea de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Scrob Serghei a sumei de 8000 MDL cu titlu de cheltuieli de judecata, formate din cheltuieli de asistență juridică, or, instanța a stabilit că, apelantul/reclamant, solicitând să fie încasat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în folosul lui Scrob Serghei, cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de fond

în mărime de 17000 MDL, nu a probat rezonabilitatea și caracterul real și necesar al acestora, or, instanța de fond corect a constatat că, cuantumul asistenței juridice solicitat spre compensare în sumă de este exagerat, încasând parțial suma cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 8000 MDL, or, caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau/și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate, astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că instanța de fond, corect și just a dispus încasarea parțială a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8000 MDL, sumă rezonabilă, corespunzătoare și proporțional pretențiilor admise din cele solicitate, iar argumentele invocate de apelantul Scrob Serghei și reprezentantul acestuia, nu au relevanță și nu sunt probate, urmând a fi respinse.

Cu privire la solicitarea apelantului/reclamant Scrob Serghei, privind încasarea de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în folosul lui Scrob Serghei, a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă reieșind din salariul mediu începând cu data de 22 octombrie 2016 și până la restabilirea efectivă în funcție, instanța de apel a conchis că, instanța de judecată nu se poate expune asupra executării hotărârii judecătorești pentru viitor, acest lucru fiind posibil doar până la data emiterii deciziei, astfel, instanța a concluzionat că, în partea în care instanța de fond a dispus încasarea de la ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Scrob Serghei salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu lunar de 6490 MDL, începând de la 22 octombrie 2016 până la data pronunțării hotărârii, hotărârea urmează a fi modificată în partea încasării salariului pentru absența forțată de la muncă și în această parte urmează a fi dispusă încasarea din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Scrob Serghei salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu lunar de 6490 MDL, începând de la data de 22 octombrie 2016 până la data pronunțării prezentei decizii, 31 martie 2021.

Instanța de apel a menționat că, în caz de neexecutare a hotărârii în această parte, reclamantul/apelant are pârghii legale care permit salariatului încasarea sumelor în caz de neexecutare și anume art. 150 Cod de executare, care prevede expres efectele neexecutării hotărârii privind repunerea în funcție

În concluzie, reieșind din cele constatate și expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia de a modifica hotărârea primei instanțe în partea încasării salariului pentru absența forțată de la muncă și în această parte a dispune încasarea din contul ÎS „Servicii Pază” a MAI în beneficiul lui Scrob Serghei salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, reieșind din salariul mediu lunar de 6490 MDL, începând de la data de 22 octombrie 2016 până la data pronunțării prezentei decizii, 31 martie 2021.

La 21 mai 2021, ÎS „Servicii Pază” a MAI a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a emis o hotărâre neîntemeiată, fără a lua în calcul toate argumentele de drept și de fapt, aplicând incorect legea.

Cu privire la legalitatea procedurii de reducere a statelor de personal din cadrul

întreprinderii, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă și privind încasarea prejudiciului moral suportat în legătură cu concedierea ilegală repetată din serviciu, a susținut că, ÎS „Servicii Pază a MAI” a respectat procedura de concediere a salariatului Scrob Serghei în legătură cu reducerea statelor de personal, prevăzută de art. 88 alin. (1) Codul muncii. Locul de muncă deținut de Scrob Serghei și supus reducerii nu a fost restabilit în statele unității pe parcursul anului calendaristic în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat, în conformitate cu prevederile alin.(3) art. 88 Codul muncii.

Totodată, a menționat că, după desfășurarea procedurii de reorganizare instituțională, ca urmare a Ordinului nr. 373 din 01 august 2016, în cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI au fost fondate noi structuri instituționale, precum: Secția monitorizare și control, Direcția reacționare operativă și paza fizică mun. Chișinău, în cadrul căreia au fost create: Detașamentul nr. 1 (grupe operative) și Detașamentul nr. 2 (paza fizică). Lichidarea unei structuri multidimensionale în cadrul entității juridice și fondarea ulterioară a altor structuri, cu sisteme de organizare distincte și alte competențe decât la structura lichidată, nu poate fi interpretată exclusiv drept schimbare a denumirii, precum a reținut instanța.

Mai mult, însăși funcția de specialist a fost creată, doar că în cadrul altor structuri instituționale ale aceleiași persoane juridice, nu a avut loc schimbarea denumirii funcției. Or, din punct de vedere statutar, ÎS „Servicii Pază” a MAI după reorganizare, a continuat același gen de activitate și implicit nu putea avea loc schimbarea cardinală a competențelor, fiind admisă reorganizarea cu lichidarea numărului sau statelor de personal, dar reutilizarea unor denumiri de funcții.

Din documentele prezentate rezultă că după reducere, în continuare, la funcțiile de specialist au fost numiți cei mai experimentați angajați, care au un serviciu impecabil, studii superioare, cât și o experiență bogată în acest domeniu. În sensul prevăzut de art. 183 alin.(1) Codul muncii, din explicațiile martorului Drăguțan Valeriu, omise de instanța de judecată, rezultă că, în cadrul reducerii locurilor de muncă, s-a luat în considerare practica de muncă desfășurată de către Serghei Scrob, care era net inferioară practicii desfășurate de către alt angajat, Victor Verejan, de circa 30 ani. Instanța de apel nu a ținut cont de probele prezentate și a ignorat explicațiile martorilor.

Deși, Serghei Scrob a susținut că, în perioada concedierii nu a activat nicăieri, în cadrul ședinței a fost prezentat demersul adresat Agenției de Securitate „Justar” SRL și răspunsul directorului, precum că dnul Scrob Serghei XXXXX a activat în cadrul Agenției în perioada 10 iulie 2018-31 iulie 2020. Instanța de apel a ignorat probele prezentate și nici nu s-a expus pe marginea acestui subiect.

Instanța de apel nu a luat în considerare faptul că Serghei Scrob nu era membru al Organizației sindicale primare a DRO și PF mun. Chișinău (scrisoarea de informare din 27 septembrie 2016 emisă de Președintele comitetului organizației sindicale primare al DRO și PF mun. Chișinău), precum și nu era membru Sindicatului „Servicii Pază și Detectivi” din cadrul ÎS „Servicii Pază” a MAI (răspunsul dlui Bodean Andrei, Președinte al Sindicatului „Servicii Pază și Detectivi”), motiv pentru care expunerea (implicarea) din partea organului sindical pe marginea problemei concedierii ca rezultat al reducerii numărului/statelor de personal, nu era relevantă. Angajatului Serghei Scrob pentru neachitarea timp de trei luni a cotizației, i-a fost retrasă calitatea de membru al sindicatului „Servicii Pază și

Detectivi”.

Instanța de apel, cât și instanța de fond nu au cercetat și nu au examinat toate probele prezentate de reprezentanții ÎS „Servicii Pază” a MAI, precum și nu a luat în considerare explicațiile martorilor.

Recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței referitor la constatarea faptului de discriminare a angajatului Serghei Scrob, deoarece instanța de apel, precum și instanța de fond nu au examinat cauza sub toate aspectele juridice, orice cerere, orice probă, au fost respinse sau/și nu au fost luate în considerare, declarațiile martorilor, declarațiile Președinților Organelor Sindicale, Directorului Agenției de Securitate „Justar”, etc. Nu a fost identificată existența legăturii directe între faptul de înaintare în instanța de judecată a acțiunii de către Serghei Scrob împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI și faptul concedierii lui, iar poziția instanțelor în acest sens este eronată. Lui Serghei Scrob, ca și colegilor săi, Octavian Gaz, Vasile Bucur și Mihail Dodon, li s-a aplicat aceeași procedură de reducere a statelor de personal. Angajatului Serghei Scrob i-a fost propusă o funcție alternativă, pe care ultimul a refuzat-o, acest lucru a fost confirmat de el în ședințele de judecată. Totodată, nu a fost demonstrat în ședința de judecată, că Serghei Scrob a solicitat, prin cerere, angajarea în funcția solicitată de specialist în cadrul Detașamentului nr. 1, formată în rezultat reorganizării întreprinderii. Reorganizarea instituțională care a vizat structurile organizatorice ale ÎS „Servicii Pază” a MAI, cu un număr de funcții considerabil, care depășesc vehement doar funcția deținută de fostul salariat Serghei Scrob, cu survenirea efectului juridic al reducerii numărului/statelor de personal, nu poate fi catalogată drept act de discriminare față de un angajat. Circumstanța victimizării la locul de muncă nu a fost demonstrată în ședința de judecată prin probe pertinente, concludente și utile, contrar prevederilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă. La caz, nu a avut loc discriminarea prin victimizare față de Serghei Scrob și implicit lipsește temeiul de fapt pentru admiterea pretenției privind încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral în acest sens. La emiterea deciziei, instanța de apel a interpretat și a aplicat greșit normele juridice.

Eliberarea din funcție a purtat un caracter legal, iar în consecință, temei pentru restabilirea la locul de muncă lipsește. În acest sens, lipsește temeiul de fapt pentru încasarea unei despăgubiri cu titlu de prejudiciu moral. Prin urmare, pretenția privind încasarea prejudiciului moral suportat în legătură cu concedierea ilegală repetată din serviciu urma a fi respinsă, ca neîntemeiată, prin casarea hotărârii instanței, la acest capitol.

Decizia instanței de apel a fost adoptată fără constatarea pe deplin a circumstanțelor care au o importanță pentru soluționarea pricinii.

Cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, a opinat că, decizia instanței de apel este incorectă, deoarece suma onorariului solicitată de avocatul din contul angajatorului, este una abuzivă și nu corespunde realității precum și nu întrunește nicidecum cerințele impuse de CEDO și reiterate de Plenul CSJ și anume cheltuielile de asistență juridică, nu sunt reale, necesare și rezonabile.

Instanța de apel a interpretat legea în mod eronat și a adoptat decizia fără a constata și elucida pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționarea pricinii, fără examinarea probelor (înscrișuri, note informative, Ordine ÎS „Servicii Pază” a MAI, răspunsurile Președinților Organelor Sindicale, răspunsului Directorului Agenției „Justar”, etc), ignorarea depozițiilor martorilor.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 24 iunie 2021 (Vol.IV, f.d.16) și a fost recepționată la 28 iunie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.IV, f.d.18-19).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 31 martie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 21 mai 2021, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎS „Servicii Pază” a MAI.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat